

РЕШЕНИЕ

№ 6815

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6944** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ВАЛЕНТИ КО“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Г. М. срещу Решение № 1694 от 13.05.2022 г., постановено по административно наказателно дело № 20221110201475, на 96 – ти състав, СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № К – 14575 от 20.08.2018 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, на „Валенти Ко“ ООД (считано от 07.02.2020 г. ЕООД), с което е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 24, ал. 2 от Закона за защита на потребителите, изразяващо се в това, че на 05.06.2018 г. в [населено място], в обект за химическо чистене, на адрес: [населено място],[жк], [улица], предлагайки услуги химическо чистене, гладене и пране, не е поставило на видно място ценоразпис за извършваните услуги, който да е недвусмислен и лесен за четене и разбиране.

В жалбата като касационни основания се сочат т. 1 и т. 3 на чл. 348 от НПК. По – конкретно е посочено, че при постановяване на обжалваното решение е нарушен законът, както и наложеното наказание се явява явно несправедливо. Жалбоподателят счита, че съдът не е приложил правилно закона, в резултат от което е приел, че не е

налице изтекла относителна погасителна давност. Обжалваното наказателно постановление е издадено в резултат от образувана преписка по Акт № К – 14575, съставен на 18.06.2018 г. Нарушението е извършено на дата 05.06.2018 г. В шестмесечен срок е издадено и наказателното постановление, а именно на 20.08.2018 г. В жалбата е посочено, че НП е връчено на „ВАЛЕНТИ КО“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] на 05.01.2022 г. – три години и четири месеца след неговото издаване. Освен аргументите за изтекла давност, жалбоподателят счита, че СРС не е приложил правилно разпоредбата на чл. 24, ал. 2 ЗЗП. Отделно са изложени аргументи, че наложеното наказание е явно несправедливо – като е посочена разпоредбата на чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК, съгласно която наказанието е явно несправедливо, когато очевидно не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите на чл. 36 от Наказателния кодекс.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ц., преупълномощена от адв. М.. Поддържа касационната жалба. Не се претендират разноси за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, редовно призована, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Стоян Димитров счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Решението е неправилно, като е постановено при нарушение на закона. Съгласно чл. 348, ал. 2 от НПК нарушение на закона има когато той е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. В конкретния случай административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е погасена по давност по следните съображения:

Съгласно т. 2 от Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВАС и ВКС разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Установената в чл. 80 - 81 от НК давност за наказателно преследване е приложима и за административните нарушения поради еднородността на наказателната и административнонаказателната отговорност и на фактическия състав при извършено деяние и изтичане на определен период от време преди влизане в сила на държавен акт, който да го санкционира. Не следва лице, извършило административно нарушение, за което е предвидена глоба като административно наказание, да е в по-неблагоприятно положение от лице, извършило престъпление по НК, за което е предвидена същата санкция като наказание по НК. Затова за деяние, съставляващо административно нарушение по Закона за защита на потребителите и наказуемо с „имуществена санкция“ административнонаказателното преследване се изключва на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, ако то не е възбудено в продължение на 3 години от извършването на

деянието, респективно - ако от последното действие на надлежен орган, насочено срещу жалбоподателя за реализиране на административно-наказателната му отговорност, са изминали 3 години, съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК.

С обжалваното НП, издадено на 20.08.2018 г. и връчено на жалбоподателя на 05.01.2022 г. жалбоподателят е санкциониран за неизпълнение на задължение по смисъла на чл. 83 ЗАНН, което се твърди, че е извършено на дата 20.08.2018 г. В продължение на повече от 3 години след издаване на НП то е останало невръчено на наказаното лице, жалбоподател. По делото е налично копие на известие за доставяне на НП на „ВАЛЕНТИ КО“ ЕООД, с отбелязване, че пратката е непотърсена. Копието е нечетливо, но може да се допусне, че пощенското клеймо е с дата 16.10.2018 г.

Настоящият състав намира, че изпращането на известие за доставяне на адреса на санкционираното лице не е действие на надлежен орган, което може да прекъсне давността. Съгласно практиката на Върховния съд, само действията, с които лицето се привлича в качеството на обвиняем или срещу него се възбужда предварително производство за конкретно деяние, са годни да прекъснат давността на наказателното преследване. (в този смисъл Решение № 46 от 01.04.1985 г. по н. д. № 16/1985 г., I н. о. на Върховния съд). Ако се приеме, че изпращането на известие за доставяне чрез „Български пощи“ ЕАД е действие, което прекъсва давността, то би се стигнало до ситуация, при която АНО изпраща известия всеки ден, без оглед на резултата, с цел да прекъсва давността.

Като се приеме, че издаването на НП срещу жалбоподателя е действие на надлежен орган, насочено за реализиране на административно-наказателната му отговорност, което с оглед разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от НК прекъсва давността и от извършването му започва да тече нова давност, между издаването и връчването е изтекла предвидената в закона давност. Наказателното постановление е издадено на дата 20.08.2018 г. От този момент давността е била прекъсната и е започнала да тече нова давност. Тя е изтекла на дата 20.08.2021 г., като изпратеното междуременно известие за доставяне от дата 16.10.2018 г. не е прекъсвало относителната давност.

Следва да се отбележи, че систематическото тълкуване на разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 обосновава извод, че прекъсването на давността поставя началото на нова давност с продължителност 3 години и ако в новия давностен срок с такава продължителност не бъдат извършени действия на надлежен орган, насочени срещу твърдения нарушител за реализиране на административно-наказателната му отговорност, административно-наказателното преследване се изключва с изтичане на новия 3-годишен давностен срок. Поради това в конкретния случай въпросът дали към момента на приключване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд е изтекъл или не срокът на т. нар. "абсолютна давност" от 4 години и половина от извършване на деянието съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, е без правно значение за решаване на въпроса за изключване на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по давност. Установеният в чл. 81, ал. 3 от НК правен институт на абсолютната давност се прилага субсидиарно - само в случай, че законоустановеният срок на давността от извършване на деянието не е изтекъл с оглед нейното спиране или прекъсване. Този институт не представлява възможност за надлежните органи, посочени в чл. 81, ал. 2 от НК, да продължават чрез свои действия законоустановената продължителност на давностни срокове, а е гаранция срещу неограничено във времето административно-наказателно производство и тази гаранция е установена в полза на лицата, на които е вменено извършване на административни нарушения.

Затова в случая, след като от последното действие на надлежен орган, насочено срещу жалбоподателя за реализиране на административно-наказателната му отговорност - издаване на НП на 20.08.2018 г. е изтекъл общият 3-годишен давностен срок, без в неговите рамки давността да е спирана или прекъсвана, с изтичането на този срок фактическият състав на давността е завършен, без да е необходимо да се изследва приложима ли е абсолютната давност от 4 години и половина от извършване на деянието. В този смисъл изводът на СРС, че не е изтекла абсолютната давност от 4 години и половина е верен сам по себе си, но е неотносим.

Давността е период от време, определен в закон, с изтичането на който титулярят на едно право губи предоставената му от закона възможност да го осъществи. В наказателното право давността е само погасителна и е свързана с два признака: позитивен – изтичане на установен от закона срок от време след довършване на деянието или влизане в сила на присъдата, и негативен – пасивност от страна на надлежните органи. Давността се прилага служебно, като държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното му наказание. (в този смисъл Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1 от 2014 г., ОСК на Наказателната колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС)

Воден от горното съдът следва да отмени НП и да прекрати административно-наказателното производство по съставения АУАН на жалбоподателя поради изтичане на предвидената в закона давност.

В хода на касационното производство по това административнонаказателно дело от страна на АНО не са заявени претенции за присъждане на разноски. При липса на искане в тази насока настоящият състав не дължи произнасяне.

Воден от горното, Административен съд София- град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1694 от 13.05.2022 г., постановено по административно наказателно дело № 20221110201475, на 96 – ти състав, СРС и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № К – 14575 от 20.08.2018 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.